

Finansministeren (Heinesen):

Jeg har i denne debat faktisk kun en kort bemærkning til hr. Poul Schlüter, men da hr. Poul Schlüter viede mig så megen opmærksomhed i sit indlæg, så føler jeg måske, det kunne være uhøfligt helt at forbigå det.

Hr. Poul Schlüter var umådelig vred på en kronik, som jeg har skrevet i Aktuelt, og hr. Poul Schlüters påstand var, at den forbigik alle ubehagelige kendsgerninger. Nu vil jeg gerne sige, at jeg har ikke sådan i al almindelighed noget ønske om at forbigå ubehagelige kendsgerninger, og jeg mener heller ikke, at jeg har for vane at gøre det, men man kan nu ikke omtale alle behagelige eller ubehagelige kendsgerninger i hver eneste artikel, man skriver. Hvis hr. Poul Schlüter ville have ulejlighed med at læse en kronik, som jeg kan anbefale på det bedste, og som jeg har skrevet til Politiken her til morgen, tror jeg, at hr. Poul Schlüter vil kunne finde alle de ubehagelige kendsgerninger omtalt, som hr. Poul Schlüter opregnede.

Men kronikken i Aktuelt, som jo også har forhøjet hr. Ellemann-Jensens blodtryk i et sådant omfang, at det er gået ud over alle sagesløse kronikspalter i hele venstrepressen, handlede først og fremmest om den politik, som har sigtet på at forbedre erhvervenes konkurrenceevne, og som i de seneste år har forbedret erhvervenes konkurrenceevne, og som har haft den særdeles gunstige virkning på eksporten, som vi alle kender, som har ført til et overskud på vare- og tjenestebalancen, som har ført til, at vi har nogle af de laveste omkostninger pr. produceret enhed i hele OECD-området, hvilket har betydet, at danske virksomheder har vundet markedsandele til gavn for produktion og beskæftigelse. Det er jo anerkendt praktisk taget af alle undtagen den borgerlige opposition. Det, som jeg gerne vil sige i særlig grad til hr. Poul Schlüter, er, at det er mig fuldstændig ubegribeligt, hvorfor de konservative og venstre nærmest har gjort det til en livssag at nedvurdere den førte konkurrenceevnefremmende politiks positive virkning, når man betænker, at også de konservative og venstre mener, at en forbedret konkurrenceevne er et både nødvendigt og virksomt middel over for de problemer, vi har. Det kan der faktisk kun være én forklaring på, der kan kun være én forklaring på denne nedvurdering, og det

er, at denne forbedring af dansk erhvervslivs konkurrencevilkår er foretaget af en socialdemokratisk regering. Men jeg synes, at de konservatives og venstres kritik af denne politik og også kritik af, at man fremhæver, at den har haft positive virkninger, er både usaglig og i virkeligheden også politisk meget kortsynet.

Boligministeren (Erling Olsen):

Den sag, hr. Knud Lind nævnte, er alvorlig og trist, og jeg er enig med hr. Knud Lind i, at det ikke er nok at sige, at ansvaret for brandsikring ligger hos grundejerne, i dette tilfælde saneringsselskabet. Det er heller ikke nok at sige, som vi har gjort i boligministeriet til kommunerne, at nu må de virkelig påse, at brandsikringskravene er opfyldt. Vi må også spørge: hvad kunne vi have gjort i den pågældende sag, som havde været med til at hindre dette? Vi må spørge: hvad kan vi gøre i fremtiden?

I den pågældende sag havde vi, 4 måneder efter at saneringsselskabet havde overtaget den, en skrivelse, hvori saneringsselskabet bad om nedrivning; man sagde, at ejendommen ikke var brandsikret. Nu kan manglende brandsikring være, at der mangler nogle fodlister, eller det kan være, at ejendommen er direkte brandfarlig. Da der ikke var en nøjere angivelse af, hvad det drejede sig om, skred vi ikke ind, men vi vil for fremtiden, hver gang vi modtager en sådan skrivelse, meddele den, der sender den ind til os, at enten skal der brandsikres øjeblikkelig, eller også skal man med dags varsel søge ejendommen kondemneret og beboerne genhuset.

Vi havde også en arkitekt ude for at se på, hvorvidt ejendommen skulle bevares eller nedrives, og arkitekten sagde, at den bør bevares. Arkitekten var ikke blevet bedt om at kigge på det specielt brandfarlige, men vi har instrueret vores arkitekter om, når de kommer ud og kigger efter disse ting, indberette det og få det gjort.

Derudover er der et problem med brandsikring af huse opført efter år 1900, dér har vi ikke villet gå videre i brandsikringen, fordi vi i den brandsikring, vi allerede har lavet, har fået råd og svamp i de 27 pct. af tilfældene og risiko for råd og svamp i de 85 pct. Derfor har vi spurgt, om man ikke kunne samordne byfornyelse, isolering og brandsik-